

<http://s-k.by/ru/obschestvo-news-ru/view/23-ljutaga-dzen-abarontsau-ajchyny-i-uzbroenyx-sil-respubliki-belarus-13936/>

[Главная](#) / [Общество](#) / [Новости общества](#)

23 лютага – Дзень абаронцаў Айчыны і Узброеных Сіл Рэспублікі Беларусь

22.02.2019

Лейтэнант Аляксей Мірончык служыць у 30-й асобнай чыгуначнай брыгадзе з ліпеня 2017 года. Служыць добрасумленна, адказна ставіцца да сваіх абавязкаў. Таму з нядаўняга часу ён займае капітанскую пасаду – намеснік камандзіра вучэбнай роты па ідэалагічнай рабоце.

Ён адказвае за выхаванне, маральна-псіхалагічны клімат і ідэалагічную падрыхтоўку асабовага саставу. Працаваць з вялікім калектывам справа няпростая. Ды наш герой спраўляецца на выдатна.

Аляксей скончыў агульнавайсковы факультэт Ваеннай

акадэміі Рэспублікі Беларусь, пачаў службу намеснікам камандзіра маставой роты па ідэалагічнай рабоце. Добрым падмуркам у сваёй прафесійнай дзейнасці лічыць навучанне ў Мінскім абласным кадэцкім вучылішчы. На вучобу ў Слуцк Аляксей прыехаў з Нясвіжскага раёна.

– Навучанне ў кадэцкім вучылішчы – вялікі плюс, – гаворыць Аляксей. – Я стаў больш часу аддаваць вучобе, бал атэстата значна палепшыўся. А калі паступіў у Ваенную акадэмію, то ўжо ведаў азы вайсковай службы, асаблівых складанасцей у курсанцкім побыце не было, усё ўжо ўмеў.

Вучоба вучобай, але ж сапраўдная служба зусім іншая справа. Дапамога больш вопытных калег, добрыя адносіны ў калектыве – адаптацыя прайшла амаль незаўважна. Складана было, расказвае Аляксей, прывыкнуць самому аддаваць загады, перастроіцца ў гэтым плане, асэнсаваць, што ёсць падначаленыя:

– Трэба было зарабіць аўтарытэт, каб успрымалі як дасведчанага спецыяліста. У роце былі салдаты нават старэйшыя за мяне. Стараўся знайсці падыход да кожнага. Лічу, што камандзір павінен быць справядлівым перш за ўсё і клапаціцца пра сваіх падначаленых, унікаць у іх патрэбы, праблемы, калі яны бываюць. Мы вывучалі псіхалогію, гэта дапамагае ў рабоце.

Аляксею даводзіцца часта размаўляць з бацькамі салдат пра службу іх сыноў, кагосьці супакойваць, а з кім і параіцца. Вольны час салдат – пад яго ўвагай і кантролем. Па нядзелях з асабовым саставам – прагляд тэлеперадачы «Арсенал», агляд падзей у краіне і за яе межамі і іншых тэм. Некаторыя вельмі актыўна абмяркоўваюцца, адзначае А. Мірончык.

Вольны час Аляксей прысвячае заняткам спортам, гаворыць, калі б не вайсковая справа, стаў бы трэнерам. Або настаўнікам гісторыі, гэта таксама яму цікава, асабліва перыяд Вялікай Айчыннай вайны. Пэўна, таму і творчасць Васіля Быкава, як кажуць, чапляе, знаходзіць водгук у душы. Малады афіцэр запэўнівае, што абарона Айчыны – у надзейных руках:

– Кожны з нас разумее, што за нашымі плячыма – родныя, блізкія, каханія, нашы сем'і, нашы гарады і вёскі – уся краіна. Адпаведна і служым.

Ірына ВЕЧАР.